

LA SITUACIO INTERNACIONAL " "

" " " " I EL NOSTRE PROBLEMA

Cada dia esdevé més evident que en les nostres continues exhortacions a la serenitat, a la comprensió de la sèrie d'etapes que reclama l'aïer espanyol, no ens moviem en el terreny de les hipotesis gratuïtes, sino que interpretavem degudament la posició internacional del nostre problema. Ja hem dit més d'una vegada que que psicologia especial de l'exiliat el pre-disposa als entusiasmes excessius i a les negacions excessives. I que el deure dels dirigents de l'exili, el seu deure primordial, és el de no caure en aquest estat d'esperit, morbos i desfigurador, que impossibilita de copsar amb certesa els fets reals i les perspectives reals.

Aquella antiga expressió, tan utilitzada de "tot o res", pot molt bé aplicar-se a la manera com l'exiliat actual acull generalment les notícies referents al seu país. Aquestes notícies solen també representar per a ell una mena de "tot o res". Una notícia favorable ha de voler dir: "Demà a casa". Una contrarietat o l'absència, durant vuit dies, de bones noves, ha de voler dir: "No hi ha res a fer". Contra aquesta actitud equivocada, que vol desconèixer l'actual perspectiva internacional, hem protestat una i altra vegada. I seguirem protestant-ne, a l'ensens que no ens cansarem de demanar un veritable esforç d'objectivitat.

Hem anat dient, des d'aquestes "Circulars", que la nostra posició optimista en relació a l'aspecte internacional del problema espanyol, es recolzava en la necessitat, per part del bloc anglo-saxó i del bloc eslau, d'eliminar el franquisme i de facilitar una solució democràtica a la Península; necessitat sentida per un i per altre bloc, davant d'una realitat indiscutible: l'opinió mundial és contrària a la permanència del franquisme. També dèiem, però, que, ens plagui o ens desplagui, la solució del problema espanyol estava supeditada a una molesta successió d'"etapes", i a l'establiment d'un mínim d'harmonia en les relacions internacionals de l'actual post-guerra.

Totem ha pogut donar-se compte que hem avançat en el camí de les "etapes". La darrera Assemblea general de les Nacions Unides ha inaugurat, per bé que timidament, l'entrada en el te-